

10. september 2026

Til Kirkerådet

Høringssvar: Rammeplaner for kirkelig undervisning og læring

Generelt om de forslåtte rammeplanene (til spr. 1-7)

Vi trenger rammeplaner som er kortere, tydeligere og mer styrende enn de forslagene som foreligger. Planene bør fungere som forpliktende føringer for undervisning og læring i menighetene, med det formål å kvalitetssikre standarder for innhold og metodikk. Til dette hører også hvilken kompetanse som trengs hos ansatte med ansvar for kirkelig undervisning og læring. Hver av rammeplanene for de ulike alderstrinnene bør ha en enkel og inspirerende utforming som gjør dem anvendbare; på maksimalt to A4-sider.

Sammenheng mellom [den overordnede planen](#) og de konkrete rammeplanene må uttrykkes tydeligere. Sentrale temaer som likeverdig deltakelse, lokalt planarbeid, økonomiske betingelser og ansvarsforhold bør omtales. Samarbeid med barne- og ungdomsorganisasjoner, skole og barnehage må framstå som en integrert del av arbeidet.

Rammeplanene bør svare tydeligere til Den norske kirkes «Visjonsplakat», og knyttes klarere til andre verktøy og dokumenter som «Kirka vår» og diakoniplanen. Dette vil styrke det helhetlige perspektivet og understøtte tverrfaglig samarbeid. Gudstjenesten som fellesskap og sted for undervisning og læring bør poengteres sterkere. Begrepet «tolkningskompetanse» bør erstattes med mer forståelige uttrykk som «kunnskap om» og «kjennskap til».

Rammeplanene bør i større grad ta høyde for at kirken virker i et livssynsåpent samfunn, der foresatte og faddere har ulik bakgrunn og ulike forutsetninger for å bidra til trosopplæring. De bør også tydeligere beskrive hvordan menighetens arbeid for læring og trosdannelse henger sammen gjennom hele livsløpet.

Særskilt om rammeplanen for konfirmasjonstiden (til spr. 40-48)

Behovet for en ny og gjennomarbeidet rammeplan er størst når det gjelder konfirmantarbeidet. Den må angi et kortfattet standardkrav til konfirmanttidens faglige innhold og pedagogikk. Her kan enkelte formuleringer i forslaget fungere. Slik kan dette uttrykkes:

- Konfirmantene skal bli kjent med fortellingen om Jesu liv, død og oppstandelse, dens sentrale rolle i kristen tro, og hva den kan bety for den enkelte av oss.
- Konfirmantene skal få kjennskap til sentrale momentene i kirkens teologi: Den treenige Gud; skapertro, menneskesyn og forvalteransvar; det dobbelte kjærlighetsbud; synd, nåde og forsoning; og betydningen av nådemidlene (bibelen, dåpen og nattverden).
- Sentrale tekster er: Trosbekjennelsen (Apostolicum), Herrens bønn og De ti bud.
- Konfirmantene skal få oppleve kristen tro i handling gjennom menighetens fellesskap og diakoni, og selv få anledning til trospraksiser og sette ord på egen tro og tvil.

DEN NORSKE KIRKE

Prosten i Drammen og Lier

- Konfirmantenes egne liv og erfaringer brukes som utgangspunkt og referanseramme i formidling, undervisning og ulike aktiviteter. Deres rolle som aktive deltakere i arbeidet med fortolkning anerkjennes, veiledes og styrkes.

Videre bør rammeplanen åpne for større lokal fleksibilitet når det gjelder konfirmanttiden varighet og omfang. Erfaring viser at kvalitet og hva som fungerer godt kan være ganske uavhengig av ulike konfirmantopplegg, med eller uten leir, ulike typer samlinger og varierende hyppighet. Lokal kontekst som antall konfirmanter, tilgang på ansattressurser og kompetanse, fysiske økonomiske og geografiske rammebetingelser etc. teller gjerne mer.

Det bør fremheves at konfirmantarbeidet er et ansvar for hele menigheten. Rammeplanen bør derfor inneholde føringer for ansvarsfordeling, ressursbruk og økonomi. Til det siste hører ikke minst behovet for å sikre at deltakelse i ulike konfirmanttilbud skal skje uavhengig av foreldre og foresattes betalingsevne.

Den foreslåtte rammeplanen for konfirmanttiden framstår mer som et ressursdokument med tips og ideer til hva en kan og bør fylle konfirmanttiden med. Mye av dette er verdifullt og nyttig. Et slik dokument kan i seg selv være til god hjelp for de lokalt ansvarlige for konfirmantarbeidet, men bør legges ved en ny rammeplan.

Med hilsen fra

Øystein Magelssen
prost i Drammen og Lier